

РЕШЕНИЕ

№ 4776

гр. София, 14.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 29.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **5505** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по подадена жалба от Л. Б. Т., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. З., срещу решение по протокол № 5/27.02.2023 г. на комисията по чл. 10 от Наредбата на СОС за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО /НРУУРОЖТСО/, с което жалбоподателя Т. не е включена в картотеката на нуждаещите се от жилище към район В..

В жалбата се излагат възражения за нищожност на акта, като издаден при липса на компетентност на органа. Посочва, че след като комисията е констатирала, че постоянния адрес на жалбоподателя е на територията на район С., СО е следвало да изпрати преписката на компетентния административен орган, вместо да разглежда искането по същество. Моли за обявяване нищожността на протокола и изпращане на преписката на район С. със задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят чрез адв. З. моли съда да уважи жалбата и да обяви нищожността на оспорения протокол, алтернативно да го отмени. Моли съдът да изпрати преписката на компетентната община за разглеждане.

Ответният орган – комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е взел становище за неоснователност на жалбата. Посочва, че за комисията не съществува задължение да препраща преписката на компетентния орган. Комисията се е произнесла законосъобразно, спазвайки разпоредбите на закона. Липсата на настоящ адрес на територията на районната администрация е основание за постановяване на отказ.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание не се представляван.

Конституираната заинтересована страна И. Е. И., с ЕГН [ЕГН], чрез адв. З. счита подадената жалба за основателна и моли за нейното уважаване.

СГП не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по депозирано в район В. заявление, с вх. № РВЕ22-ГР94-2112/30.12.2022 г., с което Л. Б. Т. е поискала от кмета на района тя и семейството ѝ да бъдат включени в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район В.. Декларирала е настоящ адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес].

Декларирала е, че семейството ѝ се състои от два

Представила е декларация, с която е декларирала, че тя и членовете на семейството ѝ не притежават недвижими жилищни или вилни имоти, както и, че не извършвали сделки с недвижими имоти през последните десет години. Нямаат доходи, живеят в жилище под наем, за което прилагат договор за наем.

Представят удостоверение за сключен граждански брак № 21/16.02.2017 г.

Допълнително, с молба вх. № РВЕ22-ГР84-2112-1/16.01.2023 г. Т. е представила 2 бр. удостоверения от отдел „Български документи за самоличност“, при СДВР, от което е видно, че Т. е с адресна регистрация на територията на [населено място], [жк], а И. е последно адресно регистриран на [улица], ет.5, ап. 47.

Видно от предоставено удостоверение от Агенция по вписванията, за Т. има едно вписано дарение на недвижим имот от 27.05.2010 г. За И. няма отбелязвания.

Видно от удостоверение за настоящ адрес, Т. е с регистриран от 24.02.2012 г. настоящ адрес в [населено място], [улица], ет.5, ап. 47.

Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, назначена със Заповед № РВЕ23-РД09-25/24.01.2023 г. на кмета на район В., е взела решение по протокол № 5/27.02.2023 г., с което не е включила в картотеката на нуждаещите се от жилище към район В. Л. Т., подала заявление за това с вх. № РВЕ22-ГР94-2112/30.12.2022 г. Като мотив за решението е посочен чл. 6, ал.1 НРУУРОЖТСО, а именно заявлението за първоначално картотекиране се подава в районната администрация по настоящ адрес. Тъй като жалбоподателя е адресно регистрирана по настоящ адрес в район С., на [улица], ет.5, ап. 47, тя не отговаря на това изискване на НРУУРОЖТСО.

Не са представени доказателства за връчване на протокола на жалбоподателя.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е решение по протокол № 5/27.02.2023 г. на комисията по чл. 10 от Наредбата на СОС за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО /НРУУРОЖТСО/, с което жалбоподателя Т. не е включена в картотеката на нуждаещите се от жилище към район В..

По отношение допустимостта на съдебното оспорване на решението, съдът е изложил мотиви в определението за насрочване на делото от 13.06.2023 г., които се поддържат и към настоящия момент. Съдът е приел, че жалбата е допустима, насочена е срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. В чл. 10, ал. 4 от Наредбата е предвидено оспорване на отказът за включване в картотеката за нуждаещи се от жилище пред административния орган - в случая кмета на общината. Общият ред за оспорване, включително възможността да се пристъпи директно към оспорване пред съд, без да е проведено оспорване по административен ред е възможно и законосъобразно единствено в случай, че не е налице специална разпоредба, която да изключи прилагането на общия ред. В случая такова изключване е предвидено в наредбата на общината, но следва да се съобрази, че съгласно чл. 15 от Закона за нормативни актове, ако постановление, правилник или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт. Правна норма от подзаконов нормативен акт не може да дерогира прилагането на закона - АПК, както е в конкретния казус. В случая чл. 10, ал. 4 от НРУУРОЖТСО противоречи на чл. 148 от АПК, поради което и на основание чл. 15 от ЗНА следва да се съобрази с правото на избор на страната, как да осъществи правата си, в случая съдебно оспорване.

Компетентен да се произнесе по подадената жалба е АССГ, поради което с жалбата е сезиран надлежния орган. Жалбата е подадена от лице, имащо правен интерес от оспорване на процесния акт, тъй като именно той е подал искането за включване в картотеката на нуждаещите се от общинско жилище. Жалбата е в срока за обжалване на индивидуалните административни актове, тъй като по делото липсват доказателства за връчването на решението на жалбоподателя или на негов представител.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е неоснователна.

По съответствие на отказа с процесуалните правила:

Настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е издадено от компетентен орган – комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО на сезираната районна администрация на район В.. Подадените заявления на нуждаещите се граждани се разглеждат от Комисия по чл. 10 от Наредбата, от съответния район, към който е подадено заявлението, която комисия се назначава със заповед на кмета на съответния район на територията на Столична община. Тази Комисия е компетентния административен орган, който е оправомощен по НРУУРОЖТСО да вземе решение, с което да включи или откаже да включи в картотеката лицето, както и да определи

степената на жилищната му нужда по групи, съгласно чл. 8 от Наредбата. Решението на Комисията се обективира в Протокол, в който се излагат мотиви и се посочва правното основание за издаването му, съгласно чл. 10, ал. 3 от Наредбата. След като жалбоподателя е сезирал район В., с искане за включване в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район В., то и комисията по чл. 10 НРУУРОЖТСО към район В. е компетентния орган да разгледа искането и съответно да се произнесе дали включва или отказва да включи заявителя в картотеката. В заявлението, подадено от жалбоподателя, е посочено, че се иска включване в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район В., което определя компетентността на органа. Компетентен да се произнесе е сезирания орган, доколкото се касае именно за картотека на територията на район В., то комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към този район е компетентна да го разгледа и да постанови решение.

В този смисъл, неоснователно е възражението за нищожност на решението, поради издаване на акта от некомпетентен орган.

Акта е издаден в предписаната от закона писмена форма, оформен като решение и съдържащ изискваните, както от АПК чл. 59, ал. 2, така и от чл. 10, ал.3 НРУУРОЖТСО реквизити. Решението съдържа мотивна и диспозитивна част. Мотивите представляват фактическите и правни основания за издаване на акта. В решението е отразено с какво и от кого е сезиран органа, какво е решението и на база на какви мотиви органа е взел съответното решение. В този смисъл, настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е мотивирано в достатъчна степен, така че да е ясно по какви причини органът е отказал на заявителя да го включи в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район В..

Спазена е процедурата по разглеждане на заявлението, разписана в чл. 10 от НРУУРОЖТСО. Комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО е назначена със Заповед № РВЕ23-РД09-25/24.01.2023 г. на кмета на района. Комисията е разгледала заявлението с вх. № РВЕ22-ГР94-2112/30.12.2022 г. и представените към него и допълнително документи и се е произнесла в двумесечен срок от сезирането, съобразно чл. 10, ал.2 НРУУРОЖТСО, с мотивирано решение.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесното решение, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му на процесуално основание. Освен това, настоящият съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на решението с процесуалните правила, законосъобразността на оспорения акт ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствие на отказа с материалния закон:

Обществените отношения свързани с определяне на условията и реда за установяване на жилищни нужди на граждани, настаняването им под наем и продажба на общински жилища на територията на столична община, както и конкретните правомощия на кмета на общината и кметовете на райони, се регулират от нормите на НРУУРОЖТСО. Заинтересованите лица подават заявление до районната администрация на столична община по настоящ адрес, към което прилагат декларация

по образец и изискуемите по чл. 6, ал. 3 от наредбата документи. В чл. 9 от НРУУРОЖТСО е предвидено, че в районните администрации по настоящ адрес на лицата и членовете на семействата /домакинствата/ им, които отговарят на условията по чл. 5, се съставят и поддържат картотеки. От това следва, че за да е основателно искането следва заявителя да отговаря на изрично предвидени в НРУУРОЖТСО изисквания. Наред с посочените в чл. 5 НРУУРОЖТСО изисквания, следва заявителя да сезира с това искане районната администрация по настоящия адрес. Именно това е компетентния орган, който може да разгледа заявлението и да извърши преценка на представените доказателства и заявителя се включва именно в картотеката по постоянния си адрес.

В случая, комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО към район В. е сезирана с искане за включване на жалбоподателя и семейството ѝ в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани при район В.. От документите приложени към заявлението, а и от допълнително представените такива се установява, че жалбоподателя е с настоящ адрес на територията на район С., на [улица], ет.5, ап. 47. От това се установява, че изначално заявлението на жалбоподателя не отговаря на изискванията на НРУУРОЖТСО, и по-конкретно на чл. 6, тъй като сезираната районна администрация не е районната администрация по настоящ адрес на заявителя. Поради това, правилно органът е приел, че жалбоподателя не отговаря на изискванията на чл. 6 от НРУУРОЖТСО.

Неоснователно е възражението, че комисията е следвало да изпрати заявлението на компетентния район. Т. предвиждане не е залегнало в НРУУРОЖТСО. Още повече, че съответния район следва да бъде сезиран със заявление, а процесното заявление е адресирано до район В. и съдържа искане за включване в картотеката на нуждаещите се от жилище граждани именно на територията на район В.. При това заявяване, органът правилно е приел, че искането е включване в картотеката за този район. А в случай, че бъде препратено заявлението на компетентния район, то това означава да се подмени волята на заявителя.

По разноските:

Предвид изхода на спора на жалбоподателя не се дължат разноски.

Процесуалният представител на ответника е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Предвид изхода на спора такова му се дължи. При определяне на размера му, съдът взе предвид разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 143, ал. 3 и чл. 144 от АПК, вр. чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, като счете, че следва да се присъди възнаграждение в размер на 100 лв.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ, чл. 173, ал. 3 и чл. 174 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата от Л. Б. Т., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез пълномощника си адв. З., срещу решение по протокол № 5/27.02.2023 г. на комисията по чл. 10 от Наредбата на СОС за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО /НРУУРОЖТСО/, с което жалбоподателя Т. не е включена в картотеката на нуждаещите се от жилище към район В..

ОСЪЖДА Л. Б. Т., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] ДА ЗАПЛАТИ на комисията по чл. 10 от НРУУРОЖТСО, към район В., Столична община сумата от 100.00 лв., направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение и държавна такса.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.
Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: